Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

Autori. libri causarum.

Omnis intelligentia ē plena formis. i. spēbus intelligibilibus.
Quāto aliquid ē ꝓpinq̃us prime cause tanto est simplicius
Omnis virtus vnita fortior est seipsa dispersa
Causa ꝑma regit omnes res creatas ꝑter hoc q̃ ꝛmiscetur cū eis.
Causa ꝑma influit bonitatē suā omnibus rebꝫ vno influxu. sz res nō recipiunt illam bonitatem equaliter. sz ꝓ̃m capacitatē nature.
Causa prima est diues per seipsaz.
Causa prima est sup omne nomen quod nominari potest.
Omnis intelligētia diuina facit res per hoc q̃ est itelligētia. et regit eas ꝑ hoc q̃ ipsa est diuina. vñ habemus q̃ regere est diuinum.
Anima rōnalis creatur in horizonte eternitatis ⁊ temporis.
Causa prima existit in omnibus rebus ꝓ̃m dispositōem vnā. sz omnia nō ꝛsistunt in ꝑma causa ꝓ̃m dispositōnez vnam sed ꝓ̃m multas

Aūq̃ ad phiaz moralē quā phoz Rex diligētissime. imo q̃ztū ingeniū tulit ī h̄ mortali carcere hospitatū. describit fiat aggressus. notabit Lector Aristo. i ea trifariā explicasse felicitatē. Primā et vita ti ꝛsonā posuit ꝛsistere ī speculatōe ꝑmi obiecti et ꝛgnitiōe vltimi appetibil. qd ē ꝑma oīm rerū cā. i. deꝰ q̃ felicitate (in q̃t. x. Ethicorū) nō sic viuit hō vt hō. sz vt diuinū ī eo exñs. Ult ꝑterea q̃ hāc nemo ꝑfecte ꝑt ꝛphendere in statu huiꝰ vite At ea habita satiat oē scīē di desideriū Et istud apparet ꝛforme Oraculo pacteti apd Joānez vbi legimꝰ q̃ hec ē vita eēna vt ꝛgnoscamꝰ te deū. ⁊c Alia ponit felicitas hūana. politica seu ciuil. cuiꝰ effectꝰ ē ꝛgruēter nature viuere. Et h̄ac Stoici in sua academia ꝑdicabāt Postea aūt Licero et Seneca ī sua phia vehemēter extulerūt. Putātes habitis vite ncēarijs ꝗtutē ꝓpt se fore exq̃rendā eiusq̃z ꝑmiū honorē Ratio eī q̃re ad id mouebant erat. qm incertū fuit apud eos an aīa rōnal' imortalitatē eēt habitura. q̃z q̃z sup eo negocio legat disputatū. Hic asserue rūt ēribilissimū oīm terribiliū eē mortē. eo q̃ mortuis nō videret accidere neqz bonū neqz malū. moderabāt tñ hāc passionē q̃ztū poterāt ipa fortitudīe Tercio excogitatū fuit genꝰ felicitatis q̃ hō post hāc vitā in posteritatis viuit memoria et h̄ ꝑ egregia facinora aut inuētū insigne. alia ve opa ⁊ monumēta ꝑclara sub hac luce confecta Sic q̃dē multi reges ⁊ Oratores Historici Poete Pictores Statuarū. ⁊ id genꝰ hoīm curabāt felicitari Itaqz Virgiliꝰ in sua Enei de Niso ⁊ Eurialo sibiqz eternitatē pollicitꝰ est. et Ouidiꝰ sua metamorphosi gloriat se īmortalitatē assequutū. Et h q̃ tēplū incēdit Diane. aliqz īnumeri Primā Aristo. firmit tenuit quēadmodū ex varijs librorū eiꝰ passibꝫ q̃sqz phice doctꝰ ꝛpire poterit Nos tres felicitādi modos Aristote. sic ꝛmiscet ūuicēqz ꝛtrectat vt nō facile (etiā ab eruditis q̃ñqz phis) bene ītelligatur de qua certis sub capitulis